

BICIKLITÚRA

2012.06.18-22

Hétfő reggel 6:00-kor gyülekeztünk a keleti pályaudvaron. A vonat 6:38-kor indult, így fél óra állt rendelkezésre a cuccok felpakolására, és az emberek megtalálására. Az 7.a-okkal mentünk együtt a vonaton. A hosszú utazás kb. 3 óra volt, ez alatt kártyáztunk, beszélgettünk, volt, aki olvasott. Az út alatt még egy biciklit is meg kellett szerelni. Amikor leszálltunk Fertőszentmiklóson, gyorsan le kellett pakolni a bicikliket, hogy a vonat tovább mehessen. Miután mindenki megtalálta a saját cuccát és biciklijét, az A osztályosok hamar indultak. Mi még beosztottuk a csoportokat és csak ezután indultunk el. Háromszáz métert tettünk meg, és máris meg kellett állni, mert egy csomagtartót meg kellett szerelni, és egy defektet is szereztünk. Ekkor kezdtük el azt a szokásunkat, hogy ha egy kamion ment el mellettünk mutattuk, hogy dudáljon. Általában dudáltak is. A tábor végéig nagyon sok kamiont dudáltattunk meg. Útközben kisebb-nagyobb pihenők voltak. Egyszer megálltunk ebédelni egy tó mellett. A szendvicsekből álló sovány ebédünket keksszel, csokival és szőlőcukorral egészítettük ki. Majd utána cserkész játékokat játszottunk. Lehel tanár úr túró rudija nagyon megolvadt, de valószínűleg más baja nem lett, mert mi nem ízlelhettük meg. Ez után fojtattuk utunkat. Sajnos egyik osztálytársunk váltója tönkre ment így nem tudta folytatni a tábort. Érte egy faluban (egy nagy emelkedő előtt) jöttek a közelben élő rokonai. Innen már nem volt messze volt a szálláshelyünk. Hamar meg is érkeztünk. A verbitáknál aludtunk kőszegen. A lepakolás után az osztály egyik fele bevásárolni ment a tescoba Kiss Gergely tanár úrral, a többiek szabadidőt kaptak. Fociztak és teniszeztek, de az ütőknek elég furcsa alakjuk volt és csak emiatt verhették meg az osztályból teniszezni járókat páran az osztályból. Másnap reggeli után elindultunk az Írott-kő-i kilátóhoz, szerencsére csak egy napi felszerelést kellett vinni, a nehéz táskáinkat nem kellett cipelni. Ebédre szendvicseket vittünk, ezeket még a szálláson csomagoltuk reggeli után. Felmentünk a Szabó hegyre majd legurultunk a hét forráshoz, itt vizet is vételeztünk és csináltunk hétvezér mixet. Fotózás és kajálás (és szőlőcukrozás, kekszezés, csokizás) után az osztály nagy része megnézte a forrás közelében levő elhagyott laktanyába, ahol (többek között) egy kazánt is találtunk. Majd elindultunk vissza a kilátó felé. Az egyik srác rosszul lett és Kiss Gergely tanár úrral visszafordult kőszegre a kilátó előtti utolsó pihenőnél ahol csokit, kekszet és szőlőcukrot ettünk. A többiek fojtatták az utat. Jó kis emelkedők után végre körülnéztünk a kilátóból, majd megettük a maradék szendvicseket (és egyéb nasikat). Kis idő múltán innen is továbbindultunk és hamarosan elérkeztünk a napi utolsó úti célunkhoz, egy ausztriai tóhoz. A tóba deszkáról lehetett ugrálni. A legnagyobb 5 méteres volt, de ezt „elvileg” nem próbálhattuk ki. Ide jött a tanár úr kőszegről szendvicsekkel megpakolva. Innen a kiadós fürdés után visszaindultunk Kőszegre, hazaérkezés előtt még a tescónál megálltunk bevásárolni. Este vacsora után várost néztünk. Ez után elmentünk fagyizni, és az egyik vendéglő tévéjén még az egyik EB meccsbe is belenéztünk. Lefekvés előtt Lehel tanár úr egy nagyon jó esti mesét mondott (Szinte mindenkinek leestett, hogy ez az aznapi biciklizésről szólt). Szerda reggel gyorsan összepakoltuk a cuccainkat, és továbbtekertünk Vasvár felé. Szombathelyen ettük meg a szendvicseink egy részét (és persze szőlőcukrot, kekszet, csokit), majd tovább mentünk jáki templom felé. Ott meghallgattuk a templom történetét. A szendvicses ebéd után jégkrémet kaptunk Molnár Lehel tanár úrtól (csokit, kekszet, szőlőcukrot is ettünk), így kicsit frissebben indultunk tovább Vasvárra. Vasváron a berendezkedés, és egy kis játék után étterembe mentünk vacsorázni, majd elmentünk egy interaktív múzeumba, melynek (nem mellesleg) Kiss Gergely tanár úr apja volt az igazgatója, aki körbe vezetett minket. Itt jól éreztük

magunkat, sok érdekes dolgot ki és felpróbálhattunk. Középkori ruhákat, páncélokat és mise ruhákat vehettünk fel. Fém kardokkal kardoztunk, voltak török is. Középköri hangszereken „zenéltünk” (valami ritmusszerű izét csikartunk ki a dobokból, csörgőkből). Egy kézi malom is volt, amiben őröltünk. Régi könyveket, kódexeket is nézegettünk. Csak késő este értünk vissza a szállásra. Csütörtökön reggel Kiss Gergely tanár úr apja szólt, hogy nincs meg az egyik tör, ami a kiállítás része volt. Hárman mentek át megkeresni, és a miseruhák között találták meg. Reggeli után elindultunk utolsó szálláshelyünkre, Szombathelyre. Útközben egy vegyesboltnál megálltunk, ahol csokival, keksszel, szőlőcukorral doppingoltuk magunkat. Az egyik osztálytársunk egy nagyot esett, de csúnya horzsolásokkal megúsza és tudta folytatni az utat. Fél út környékén egy faluban egy kútnál vizet akartunk vételezni, voltak akik kiöntötték maradék meleg vizüket, de kiderült, hogy a kút nem működik. Szerencsájükre nemsokára találtunk egy másik kutat, ahol alaposan lehűtöttük magunkat. Útközben hevenyészett ebédet tartottunk, és persze egy kis pihenőt is (és közben kekszet, csokit, szőlőcukrot ettünk). Nagyon tekertünk, mert sok volt a fekete esőfelhő. Az utolsó megállónál fél órát pihentünk egy közösségi ház előtt. Szőlőcukrot, kekszet és csokit ettünk, közben vízzel fröcsköltük egymást. Szombathely határán csak pár percre álltunk meg (le se szálltunk a biciklikről és nem is ettünk nasikat), bevárni a másik csoportot és a lemaradókat. A szállásra, ami egy ferences kollégiumban volt, nagyjából épségben megérkeztünk. Egy étteremben vacsoráztunk, és láttunk mammatusokat amiket lefotóztunk Szakáll dám tanár úr és az utókor számára, ez után várost néztünk. A tanár úr apja vasvarról Szombathelyre jött és körbevezetett minket, a város látványosságairól, érdekességeiről mesélt. Láttunk római romokat, és egy fagy elnyalása közben egy gólt is az EB-ről. Utolsó nap (pénteken) reggel bevásárolni ment az osztály egy része, a többiek addig a szálláson kártyáztak, vagy pakoltak. Akkor is a tábor nagy slágerét játszottuk a mocsár nevű kártyajátékot. Reggeli után utoljára föltettük a csomagokat a biciklikre, és elindultunk a pályaudvar felé. A vonaton nagyon jó volt a hangulat. Tankos kártyát, és természetesen mocsarat játszottunk. Az általunk kitalált szadista kő-papír-ollót is játszottuk. Mindenki nagyon megkönnyebbült, és kellően elfáradt mire Budapestre értünk.

Nagyon jó volt az idei biciklitúra, reméljük jövőre is ilyen jól sikerül.

Tóth Sebestyén, Martinovich Kristóf